

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

16. Dies Julii. Memoria, est vis animæ, accepta retinens, præterita repetens, elapsa recolligens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

16. DIES JULII.

Memoria, est vis animæ, accepta retinens, præterita repetens, elapsa recolligens. *S. Augustin. de Spiritu & Anim. c. 37.*

Memoria. I.

A Laude Prudentiæ, ad octo ejus partes integrantes; quarum beneficio, octo Beatitudines facile consequi poterimus, oratione summo prolapsi. Hæ sunt, Memoria, Intelligentia, Doctrina, Solertia, Ratio, Providentia, Circumspectio, Cautio. Memoria est præteritorum; qualia sunt experientiæ variæ, dissimiles eventus, res benè gestæ, vel quæ ob hominum imprudentiam, & temeritatem, luctuosissimo aliquo fine terminatæ fuerunt. Quo referuntur, monita sapientum, consilia exquisita, prudentum responsa, legum voces, historiarum annales, Patrum sententiæ, præterita studia: quorum opportuna recordatio, ad Prudentiæ florem plurimum juvat. Romani veteres pinxerunt Prudentiam vultu triplici; ut quæ tria potissimum tempora, præteritum, præsens, futurum complecteretur. Ad præterita sese explicat Memoria, respiciendo; ad præsentia verò Intelligentia, inspiciendo; ad futura, Providentia, prospiciendo. Prudens itaque, præterita cogitat, præsentia ordinat, futura providet. In tria hæc tempora, vita dividitur, quod est, quod fuit, quod erit. Ex his, quod agimus, breve est; quod facturi sumus, dubium; quod egimus, certum. Homo prudens, præteritorum meminisse, agere præsentia futura cavere debet. Sed paucis hîc de memoria.

II. In Memoria, est præteritarum rerum firmum quoddam, & stabile domicilium, ac locupletissimus thesaurus, in quo ad omnem diuturnitatem tutissimè impressa, ac fidelissimè signata rerum innumerabilium vestigia, ac simulacra reconduntur, ac conservantur: quæ collapsa, cùm ex intervallo recurrunt, vim hanc Reminiscentiæ, Recordationem appellant. Accipe nunc fertilissimos fructus, velut ex cornucopia, quos Memoria profert. Quis se non modò felicem, sed propè beatum in hac vita existimaret; si in rebus incertis, cùm deliberat, in dubiis dum ambigit, in obscuris dum cœcutit, in perplexis cùm timet, haberet semper ad manum virum aliquem carum, prudentiâ excellentem, consilio præstantem; qui & obscura clarissimè elucidaret, & perplexa facillimè enodaret, & dubia certissimè explicaret: qui denique in omni eventu quid agendum esset, quid omittendum, aperiret? Parum dixi, quid, si non in Provincia, in qua vivis; non in urbe, in qua degis; non in domo, in qua habitas; sed in musæo, in quo studes; in ipsis penetralibus ædium tuarum haberes pro voto tuo concilium omnium præstantissimorum Heroum; quos tota posteritas vel admiratur propter Prudentiam, vel veneratur propter Virtutem. Si in illo concilio, cùm de rebus Medicis consuleres, Galenus, Hipocrates, Avicenna; cùm de Bellicis, Alexander, Cæsar, Hannibal; cùm de Civilibus, Plato, Cato, Solon; cùm de Philosophicis, Socrates, Pythagoras, Aristoteles; cùm de arte Oratoria, Tullius, Demosthenes, Hortensius; & ita singularum scientiarum selectissimi forent Antistites, nonne securissimam vitam agitares?

III. Quod tibi est in voto, habes in manu; tu
 Concilium, vel potius theatrum potes Memoriae be-
 neficio obrinere; quia, quandoquidem præteritis
 re respondeant sequentia, cum eadem jam sit Naturæ
 idem naturæ Auctor, eadem naturæ causa, ejusdem
 naturæ homines, eadem Dei providentia, ex præter-
 itis intelligemus, quid sit in præsentis opus; atque
 deò, hinc etiam futura quis poterit providere. He-
 sententia est D. Antonini: (a) *Qui memoria aliter
 repetierit hominum congregationes, exercitus, ager-
 culturas, nuptias, pacta, ortus, interitus, judiciorum
 turbas, regnum vastitates, barbarorum gentes, fer-
 luctas, nudinas: in summa, qui colluviem illorum,
 ex contrariis præteritorum compositum acervum, ma-
 tasque imperiorum mutationes revolverit; is etiam
 futura prævidere poterit. Quippè, eandem hac habet
 cum præteritis formam, neque alio possunt modo fieri.
 Itaque etiam idem est, quadraginta, an decies millium
 spatio annorum vitam humanam examines; nihil
 nim amplius videbis. Sic ipse. Itaque vivunt bene-
 cio Memoriae mortui; adsunt nobis absentes; pro-
 ximi nobis sunt maximo terrarum intervallo sepa-
 rati. Unde prudenter dixit Seneca: *Qui nihil de præ-
 terito cogitat, vitam perdidit. Adde, erit in vita homo
 perditæ vitæ. Cave igitur ab iis, quæ Memoria vi-
 debetant: quæ teste Poëta sunt hæc:**

*Ebrietas, somnus, tempus, dementia, morbus,
 Tollunt de mentis cista, quæ noverit ista.*

(a) L. 7. n. 37.